

Pedagogická a sociálna akadémia–Pedagógiai és Szociális Akadémia

L u č e n e c

ALMANACH FÉNIX X

Ročenka pôvodnej študentskej literárnej tvorby

Školský rok 2017/2018

Škola

Každé ráno vstávam,
úsmev na tvári mávam.
Lučenská pégečka ma čaká,
v nej sa usilovne „maká“.

My sme jedna rodina,
postavená z domina.
Dlhé hodiny spolu trávime,
spoločne sa bavíme.

Profesorov máme radi,
sú to naši kamaráti.
Pomôžu a poradia,
zbaviť sa nás nevedia.

Štyri roky učia nás,
ako zvládnuť život náš.
Veľa nervov s nami majú,
vedomosti odovzdajú.

Pomaly sa lúčime:
„Zbohom, PaSA, my do sveta ideme.“

K. Chmelová, III.A

Dúha

Svieti slnko, do toho prší,
mňa niečo teší na mojej duši.
Pozriem sa a vidím tie krásne farby zmiešané,
neбом na zem poznášané.

Keď sa dobre zapozerám, vidím krásu,
ako sa tam duše šťastia pomaly pasú.
To ony tvoria tú krásnu dúhu
a ony zanechali na tomto svete ryhu.

Ryhu šťastia práve do mňa vložili,
na kolená ma doslova položili.
Prosím, dúha, nezmizni,
znova moju dušu pokresli!

A. Úradníková, II.A

Ja

Priviaty vetrom zimného mesta,
začína moja cesta.
Prostredie neznáme, všetko je nové,
asi to chcel tamten hore.

Po krátkom čase v jedinečnú chvíľu
zaľúbil som si novú rodinu.
Ostal som prikrytý perinou lásky,
aj keď som občas spôsobil vrásky.

V priebehu času, v istý deň,
krásny deň skončil, ostal len tieň.
V zajatí seba samého blúdím v nástrah bludisku,
stratený v myšlienkach hľadám si cestičku.

Anjeli strážia každý môj krok,
chvíľa bez nich je dlhá jak rok.
Kde je tá cesta, po ktorej túžim,
tá, čo udá smer, ktorým vydat' sa musím?

Je ukrytá vo mne,
len ja ju neviem nájsť...
Ak srdce otvorím,
nájdem ju zas.
Tak kam upriem zrak?
Tu môj je pancier, tu mi úloha,
hoc' ležať budem v prepadlisku, na dne,
svietia mi hviezdy, obloha.

P. Halák, II.B

Nepriateľ

Je to priateľ či nepriateľ?
Jednoducho stratil moju priazeň.
Robí ma šťastnou, alebo mi ubližuje?
O moje utrpenie sa usiluje.

Tvári sa, akoby ma mal rád,
ale chrbtom mi naveky bude stáť.
Povie mi: „Mám ťa rád!“
No ja viem, že to nie je môj kamarát.

Hrá mi na city, citovo ma vydiera,
ja už nevládzem, surovo ma zodiera.
Prečo mi to robíš, prečo mi tak robíš zle?
Skrývaš sa za svoje pravé páperie.

Nie, vravím ti, dost!
Už ma zožiera tá večná zlosť.
Ty ma viac ničieť nebudeš!
Takýmto činom šťastný nezomrieš.

A. Úradníková, II.A

Čierna noc

Prišiel tmavý deň a ešte tmavšia noc,
akoby tá tma mala nado mnou moc.
Moja svetlá duša zmenila farbu,
tá noc mala priateľku, a to karmu.

Cez oči mi vošiel silný strach,
moje srdce dostalo veľký krach.
Vracia sa mi niečo zlé?
Snáď som dostala dajaké znamenie?

Kedy tá čierna noc odíde
a mne to zlo z mysle zídne?
Asi mám niečo so sebou spraviť
a potom tá tmavá noc sa má už pomaly stratiť.

Ja som nechcela, neovládaj ma,
moja duša je tmavá, zabíjaš ma.
Prosím, odíď, zlá noc, vypadni!
Nájdí si inú obeť, na ňu si zasadni!

A. Úradníková, II.A

Sen

Sníval sa mi krásny sen,
teraz vám ho rozpoviem.
Bolo šero, bola tma,
nebola som tam sama.
Bola to však iba hra,
viem, že už ma teraz má.
Nebola to láska pravá,
celý život so mnou máva.
Čo mám robiť, kam mám ísť...?
Ako z tejto klietky vyjsť?

Tak ako škovránka v klietke držal krásku,
tak aj všetky pocity viseli na vlásku.
Čakala som kvety, toto zlo sa rozplynie
a dlhá nočná mora pominie.
Lenže život sladký nie je,
škovránkovi vytrhali perie.
Oni zlomili mu krídlo,
a tak kráska zlomená,
padla na kolená.
Čaro škovránka zmizlo.

D. Szepesyová, A. Hoghová, II.B

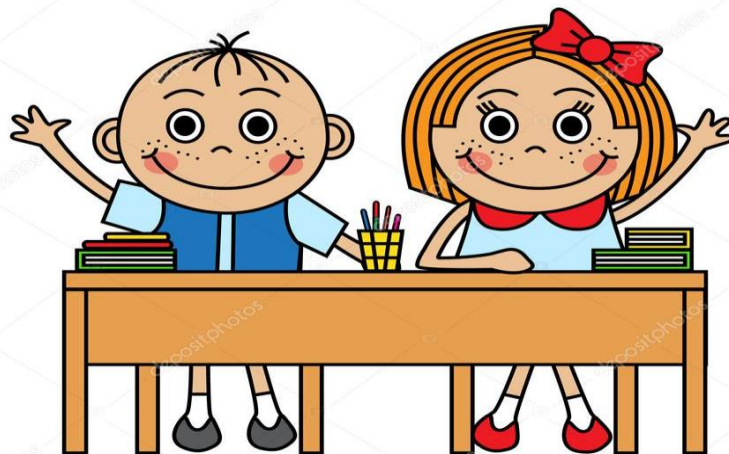
Lipové kvety

V lete všetko rozvoniava,
vonia les a vonia tráva.
Lipový kvet láka včielky,
zbierajú ho malí, veľkí...
Rýchlo bežte za nimi
po voňavé kvetiny.
Doneste z nich veľkú kytku,
nech vyliečia v zime chrípku.

M. Strehovská, IA

Zo zákulisia vyučovania

(z vyučovania SJL a TDA)

Zdroj: internet

Všetci dospělí boli deťmi, ale máloktorý z nich si na to pamätá.

(A. de Saint-Exupéry)

Tento citát sa mi veľmi páči. Nielen kvôli jeho úžasnému autorovi, ale hlavne pre jeho význam. Keď sa nad ním pozastavíme, dáva veľký zmysel.

Každý z nás bol dieťa. Prišli sme na tento svet ako nevinné bytosti a postupne rastieme, dospievame, starneme a nemeníme sa len my, ale aj naše pohľady na svet.

Keď sme boli deti, videli sme všetko také ľahké. Nevedeli a nechápali sme, čo je to problém-teda okrem toho, s ktorou hračkou sa dnes budeme hrať. Nechápali sme pojmy: nenávisť, peniaze, pomsta, zrada. Verili sme v náš krásny bezstarostný svet. Verili sme a vedeli sme, že v každej rozprávke vyhrá dobro nad zlom a tak to bude aj v živote.

Áno, malo by to tak byť. Všetko by tak bolo, keby niektorí dospelí nezabudli... Nezabudli, ako sa cítili ako deti.

My ľudia sme rôzni. V pár dospelákoch ešte stále ostalo niečo z ich detského ja. A tak to je, podľa mňa, správne. Prečo by sme mali zabudnúť? Prečo zabudnúť na to krásne obdobie z detstva? Samozrejme nie je v poriadku, ak sa dospelý, zrelý človek správa úplne vo všetkom ako dieťa. Nadobudnutie dospelosti je v živote veľmi dôležité. Stačí len nezabudnúť, aký bol detský svet. Stačí len nezabiť...

Zamyslime sa. Ako dokáže človek, čo bol tiež dieťaťom, zabiť nevinné dieťa alebo dospelého človeka, ktorý bol pred pár rokmi tiež dieťa? Prečo neostane zabíjankovi v srdci spomienka, že aj on veril na šťastné konce a že sa hrával s autíčkami? Nechápem, ako dokáže ublížiť človek človeku. Možno, že keď ako dieťa pozerával rozprávky, zapáčila sa mu úloha zlej postavy a chcel byť ako ona. No keď videl, že dobro zvíťazí nad zlom, prečo mu ostalo až do dospelosti, že bude zlý? Veď predsa vie, že raz bude potrestaný. Alebo nevie?

Teraz sa pozastavme nad milujúcou babičkou s množstvom vnúčat. Myslíte si, že má v srdci kúsok z jej detskej duše? Ja si myslím, že ona nezabudla. Veľmi dobre si to pamätá. A možno je jej aj ľúto, pretože mala určite ťažšie detstvo než dnešné deti. Ale stále na to bude spomínať s láskou. A teraz s láskou opatruje svoje vnúčatá a pravnúčatá. Mohla mať ťažký život, ale keď je teraz obklopená malými deťmi s nevinnými rozžiarenými očkami, určite si spomenie celým srdcom na svoje detstvo a jej maminku. Myslím si preto, že práve deti nám dokážu pripomenúť, aby sme nezabudli...

Žijeme vo veľmi rýchlom, modernom a uponáhľanom svete. Preto si nezabudnime prezerat' fotky nášho detstva z albumov, nezabúdajme si rozprávať spomienky, no hlavne nezabudnime, že sme boli deti. Ja nezabúdam. Na svoje detstvo spomínam šťastne. Preto venujte spomienku vášmu detstvu aj vy a svet môže byť krajší.

L. Lalíková, II.C

Zdroj: internet

Humor je soľou života

Každý človek v sebe nesie svoju soľ. Viete, ako to myslím? Ja si nesiem tú svoju a nazývam ju humor. Podľa mňa sa nachádza naozaj v každom, v niekom je živý, nápaditý, zbrklý a naopak – v niekom sa ešte neprebral, spí. To však neznamená, že v ňom nie je. Ako je to u vás?

Ja si môj život bez humoru neviem predstaviť, je to moja „soľ života“. Už ste sa niekedy zamysleli nad významom slova soľ? Ak aj nie, určite viete, že bez soli nejstuje život. Vedeli by ste si predstaviť obľúbené jedlo bez chuti soli? Ja určite nie. A presne tak isto beriem humor. Je to moja soľ v každodennom živote. Všade, kam idem, v každej situácii, mi to ide ľahšie s humorom a s úsmevom na perách. Zamýšľali ste sa nad tým, prečo taká maličkosť ako soľ môže tak veľmi v živote chýbať? Prečo je to tak? Čo by bolo, keby jej nebolo?

Taký istý pocit mám aj z humoru. Veľmi by mi chýbalo, keby som v mojom živote nebrala nejakú situáciu aspoň s kúskom humoru. Čo myslíte? Ako by vyzeral deň bez úsmevu na perách? Mne sa táto predstava zdá zložitá. A čo vám? Možno si to neviem vybaviť, pretože nechcem. Veď si len predstavte svoje jedlo bez kúska soli. Myslím si, že by vám to chýbalo. Mne určite áno, rovnako ako humor. Podľa mňa je humor soli veľmi podobný. Bojím sa, že raz ľudia nebudú chápať zmysel humoru alebo stratia dôvod smiať sa. No ako by to vyzeralo?

Ale dá sa to zobrať aj z tej lepšej stránky. Človek si neuvedomí veci, kým o ne nepríde. Ako v tej rozprávke *Sol' nad zlato*. No nie? Možno mám na to trochu iný názor ako vy. Ja si však bez humoru naozaj neviem predstaviť ani jeden deň. Viem, sú dni, v ktorých sa človeku nechce smiať. Nie je to však len o tom, aby sme sa stále na niečom smiali, alebo rozprávali niečo vtipné, ale aj o tom, že máme pri sebe ľudí, ktorí nám svojím úsmevom vedia vyčariť ten náš. No nie je vtedy život krajší?

Ja sa chcem svojím úsmevom pretárať životom. A čo vy? Stále odhaľujeme tajomstvá humoru. No najkrajšie tajomstvo je úsmev. S úsmevom možno pomaly, ale isto všetko prebolí.

M. Pekárová, II.C

Zdroj: internet

Humor je soľou života

Tento výrok sa mi hneď zapáčil. Myslím si, že je veľmi pravdivý. A čo si o tom myslíte vy?

Podľa mňa je celkom zaujímavá myšlienka prirovnávať humor k soli. Soľ je bežná súčasť nášho života. Pridávame ju všade, do každého jedla. Bez nej by všetky tie jedlá nemali takú lahodnú chuť. A tak isto, ako si treba osoliť jedlo, treba si osoliť aj život. Súhlasím, že tým najlepším korením pre život je humor. Ten mu dodáva tú správnu „chuť“, nemyslíte? Len si to predstavte... Život bez humoru. Život bez smiechu, radosti, vtipov či úsmevu. Ja osobne si takýto život predstaviť neviem a ak mám pravdu povedať ani nechcem.

Musím sa však priznať, že čím viac nad touto témou uvažujem, tým viac chápem, že humor nie je len takým obyčajným korením života, ale aj veľkým pomocníkom. Veď humor nám pomáha prekonávať ťažké životné situácie, pomáha nám uvoľniť sa, zahnať stres, strach, vidieť aj tie najsmutnejšie veci v pozitívnejšom svetle. A to je podľa mňa veľmi dôležité.

Ale tak isto, ako môže byť humor soľou života a dobrým pomocníkom, môže napáchať aj veľa zla. Som toho názoru, že každý človek má vo svojom živote humor, no nie každý ho vie správne používať. Častokrát vidím, ako ľudia svojím humorom ubližujú. Ako druhých nerozveselia, nevyčaria im úsmev na tvári, ale naopak, urobia ich tváre smutnými. Niekedy si predstavujem, ako by som zobrala veľkú gumu a tento druh humoru by som jednoducho vygumovala zo sveta. Škoda, že to takto ľahko nefunguje.

No vrátim sa k tomu pravému humoru, ktorý robí svet krajším a vzácnejším tak isto, ako správne korenie urobí jedlo chutnejším. Podľa mňa zohráva v našich životoch naozaj dôležitú úlohu. Veď poznáte človeka, ktorý sa ani raz v živote nezasmial? Ja teda nie a ak taký človek aj existuje, musí to byť naozaj veľmi smutný človek.

Ja osobne humor milujem, vždy myslím pozitívne, mám rada smiech a nebolo dňa, kedy som sa nezasmiala, alebo aspoň neusmiala. Veď iste mi dáte za pravdu, že je veľmi ťažké vyhnúť sa mu. Nie je tak?

S. Sokolová, II.C

Bolesť spôsobená jazykom je väčšia ako bolesť spôsobená mečom

Táto myšlienka má, podľa mňa, vysokú pravdivostnú hodnotu. Ľudia si ubližujú veľmi často a veľmi veľa. Podľa mňa táto doba prináša ľuďom veľa bolesti.

Zamysleli ste sa už niekedy nad slovom bolesť? Ja áno. Bolesť. Toto slovo je súčasťou každého človeka. Bolieť nás môže niečo fyzicky a bolieť nás môže naša duša. Avšak takýmto istým spôsobom môžeme aj ublížiť. Myslím si, že každý z nás už niekomu v živote ublížil. Či už slovom, alebo telesne. Ale čo človeku ublíži viac? Toto je otázka, na ktorú by som si dnes chcela odpovedať.

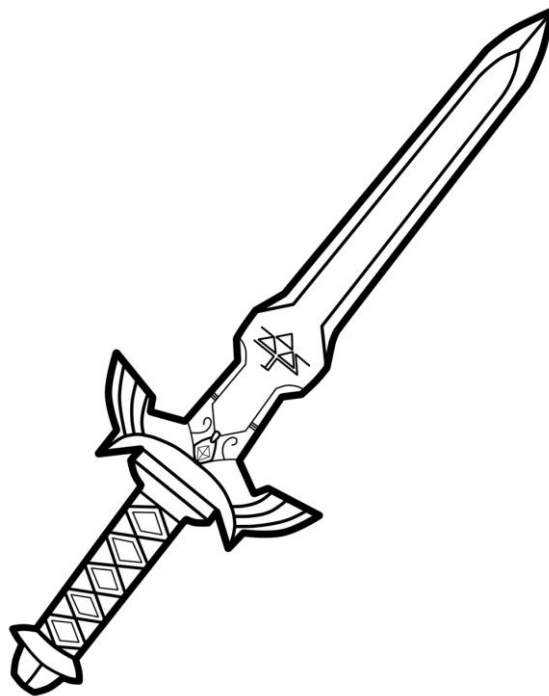
Bolesť spôsobená jazykom, čiže to, čo človeku povieme, podľa mňa, bolí oveľa viac. Bolesť spôsobená mečom nás bolí určitý čas, ale raz prejde. Možno sa porežem a hojí sa mi to dva dni. Možno si zlomím ruku a hojí sa mi tri mesiace, ale aj tak ma nakoniec táto bolesť opustí a časom na ňu zabudnem.

Súhlasím s tvrdením, že bolesť spôsobená jazykom je väčšia ako bolesť spôsobená mečom. Slovo, totižto, zasiahne našu dušu, myšlienky, city a veľmi ťažko sa s touto bolesťou vyrovnávame. Podľa mňa veľmi bolí, keď vám niekto povie niečo škaredé. Možno vás potupí pred priateľmi, možno vás zhodí pred kamarátom, ktorého ľúbite.

Myslím si, že slová sa priliapajú priamo na srdce a ľudí veľmi ovplyvňujú. A čo keď vás niekto ohovára poza váš chrbát? Idete po chodníku a každý, kto okolo vás prejde, sa na vás pozerá a niečo si šušká. A keď vás zradí vaša najlepšia priateľka? Táto bolesť spôsobená slovom je podľa mňa najväčšia na svete.

Vo všeobecnosti je bolesť veľmi zlá. Najhoršie však je, že bolesť si spôsobujeme my ľudia sami. Ja sa bolesti snažím vyhýbať, ako sa len dá. Každý deň, keď vstanem, usmejem sa a snažím sa každému pomáhať, aby som bolesť nezažila ja ani ľudia v mojej blízkosti. Myslím si, že ak sa každý budeme snažiť, aby sme svojimi činmi a slovami nikomu neublížili, svet bude oveľa krajší. Súhlasíte?

Laura Ealíková, II.C

Zdroj: internet

„Vyznanie lásky 1“

(žiaci mali vytvoriť vyznanie lásky s použitím vopred daných slov)

Ani neviem, ako mám začať. Vždy, keď Ťa vidím, pichne ma v srdci krásny cit. Vtedy by som mohol ísť v plavkách na Sibír a ten cit by ma hrial ako radiátor na šiestu.

Pohľad na Teba mi dáva silu, že by som vlečku hnoja vyviezol na Poľanu bez traktora. Samozrejme tá vlečka by bola ružová.

Keď Ťa vidím, cestu, po ktorej chodíš, by som vydláždil ružovými servítkami s potlačou koní a mačičiek.

Pohľad na Teba so mnou robí nenormálne veci, Tvoja prítomnosť mi kradne hlavu. Vtedy by som mojej budúcej svokre postavil trón zo zlata ako odmenu za to, že priviedla na svet Teba, zdroj môjho, doteraz nezaujímavého, života. Ľúbim Ťa.

Laura Lalíková, II.C

„Vyznanie lásky 2“

Kde len začať, láska moja?

Stretli sme sa v Očovej pri kope hnoja.

Jazdila si na traktore

a hneď som vedel, že obaja máme radi stroje.

Už máme niečo spoločné,
toto manželstvo bude storočné.

Podišiel som k Tebe bližšie,
hneď naša láska stúpila vyššie.

V ten deň slnko nám hrialo ako radiátor,
budem o Teba bojovať ako terminátor.

Hneď si mi servítkou utrela pot z čela,
túžil som, aby si ma chcela.

Odvtedy Ťa milujem,
ak povieš áno, hneď si Ťa zoberiem.

Keď sa dozviem, kto je moja svokra,
tvár moja od slz bude celá mokrá.

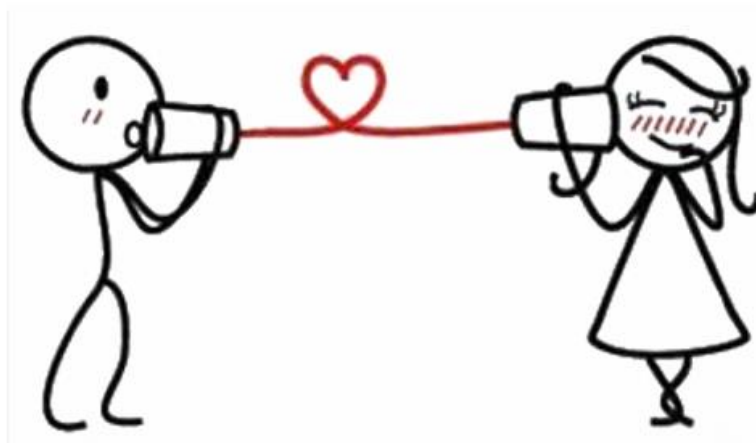
Ale našej láske nezabráni nik,
po svadobnej noci skočíme za krík.

E. Ulická, II.C

„Vyznanie lásky 3“

Moja láska k Tebe vzrastá,
akoby pod hnojom rástla.
Môj tep stále stúpa nahor,
tvoje telo je snáď radiátor.
Tvoja jemnosť štekli ma po tvári,
ide si jak traktor po chotári.
Nech sa nám vo vzťahu nepretrhne nitka,
Ty krehká si jak vrstvová servítka.
Môžeš byť pri mne aj mokrá,
len nech to nevidí svokra.
Ty si moja žienka súca,
jak slnko si Ty horúca.
Zohrievaš vo mne lásku
a nevisí na povrázku.
A ja teraz dobre viem,
že si Ťa raz zoberiem.
Preveziem Ťa na kombajne,
zbeháme my lúky, stráne.
Teraz, keď som takto začal,
na kolenách dlho kľáčal,
povedz áno, abo nie,
lebo ma už vyzuje.

M. Pekárová, II.C

Zdroj: internet

Nezabudnuteľné spomienky na odbornú prax

(vo veršoch)

Naša nezabudnuteľná prax

Do družiny sme prišli veľmi nadšené,
no deti boli na prekvapenie celé splašené.

Nové hry sa stále hrali,
na rozprávke sa vždy zabávali.

Včielky ony obzerali,
Trollovia vždy futbal hrali.

Pri obede slušne sedia,
no niektorým špagety sem-tam uletia.

Remeselníkov hráme vždy,
pod' sa zahrať s nami aj ty!

Ratatouille vždy v telke išiel,
keď malý Timotejko do triedy prišiel.

Autodrom sa chlapci hrali,
dievčatá zas maľovali.

Bingo, čísla, hádaj, na čo myslím?
Táto prax mi zostane stále v mojej mysli.

P. Babiaková, N. Kováčová, N. Ragačová, II.B

Školský klub

Navštívili sme školský klub,
aj keď tam bol veľký hluk.
Hrali veľké množstvo hier,
ba písalo aj veľa pier.

Chodili sme s deťmi von,
hlasy mali ako zvon.
Maľovali, kreslili,
svoju triedu tým zdobili.

Skrývačka a naháňačka
boli pre ne hračka.
Ťažko sa nám odchádzalo,
objatí ver' nebolo málo.

Z. Kapičáková, S. Veselková, II.B

Naša prax

Na praxi som dva týždne bola,
nové skúsenosti som získavala.
S deťmi som sa učila, písala, čítala,
nové zážitky som nabrala.

Deti sa aj veľa hrali,
no energiu si nemíňali.
Na výlete vtáčiky pozerali,
nové veci sa o nich dozvedali.

Na dvore futbal hrali,
zvieratá z piesku vytvárali,
no a keď loptové hry hrali,
všetci sa od šťastia radovali.

Na praxi som šťastná bola,
rada by som sa vrátila tam znova.

T. Gažúrová, N. Csóriová, II. B

Ja na praxi

Keď som vošiel do budovy,
povedal som: „Bože dobrý!“
Pozeral som na tie deti celý čas,
v hlave som si vravel, som tu zas.
Na môj vkus tam veľa detí behalo,
jedno očko mi sem-tam utekalo.
Nohejbal som s nimi hral,
do členka kopanec som dostal.
Prax ku koncu sa chýlila,
čo ja napíšem do praxového zošita?

N. Tózsza, R. Varga, II.B

Skúsenosť

Dva týždne som praxovala,
nové veci som sa naučila.
Spisy som si pozerala,
informácie naberala.

Vybavovala som jednorázové dávky,
boli sme vonku aj s „tereňákmi“.
Skúsenosti som nabrala,
do života niečo zaznamenala.

D. Mirgová, II.B

Spomienka na prax

Stála som pred domovom
a rozmýšľala, ktorým vchodom.
Desať minút ticho sedela som,
na Valiku čakala som.

Na praxi veru nuda nebola,
každú chvíľu vo výtahu iná babka bola.
Vo výtahu sa ony rady vozili,
na muškáty nové hnojivo kúpili.

M. Stieranková, II. B

Moja prax

Na praxi som rada bola,
zákony som študovala.
Do terénu som chodila,
nové veci sa učila.

Spisy o ľuďoch som videla,
zaujímavé fakty som zistila.
Ľuďom rada pomáham,
túto prácu si želám.

E. Csomósová, II.B

Prax na obecnom úrade

Ked' som na úrad prišla,
dobrá nálada mi hned' odišla.
Od rána som sa v papieroch hrabala,
čas, kedy domov pôjdem, poctivo som odpočítavala.

Na tretí deň som sa do terénu vybrala,
oj, či som to rýchlo oľutovala.
Na konci praxe sa mi nehoda stala,
na chodníku so štrkom som si potykala.

I.Kelemenová, II.B

Na praxi

Na úrade práce
bola som ja bez práce.
Ľudia na mňa pozerali,
čo tu robím, nevedeli.

Chodila som sem a tam,
nevedela som najprv, čo robiť mám.
Potom som sa do toho dostala,
„papierovačky“ som zvládala.

S. Vanzalová, V. Sojková, II.B

ŠKD

Moja prax bola veselá,
prišla som na ňu nesmelá.
Páčilo sa mi tam veľmi,
pani vychovávateľka nikdy nebúchala dvermi.

Naučila som sa veľa,
ved' deti som učiť chcela.
Deti ma pustiť nechceli
a úsmev ako darček mi poslali.

L. Oravcová, D. Zvarová, II.C

Dva týždne

Dva týždne pred nami,
každý deň nás unaví.
Pani vychovávateľky nás už vítajú
a deti z diaľky už na nás volajú.

Dva týždne plné smiechu
deťom priniesli útechu.
Prax je už za nami,
PaSA nás už čaká s otvorenými dverami.

S. Sokolová, M. Suchánsky, II.C

Spomienky

Prax nás vrelo privítala,
naše srdcia rozžiarila.
Dobré deti sme dostali,
spomienky v nás zanechali.

Deti naše premilené,
našou láskou obdarené.
Dnes od vás odísť nechceme,
a preto more slz prelievame.

K. Melicherčíková, K.Oravcová, II.C

Prax

Dva týždne sme sa hrali,
deti nám do uší kričali.
Pekne sedieť, nekričať,
deti to nevedeli dodržať.

Detské ihriská, lopty, šach,
nemali sme z toho strach.
Deň detí bol pre ne naj,
od učiteľov dostali aj dar.

E. Ulická, N.Sláviková, II.C

Spomienky na prax

Na prax sme sa tešili,
veľa sme tam zažili.
Získali sme skúsenosti
pri chvíľach veľkej radosti.

Na MDD sme spoločne súťažili
a na konci medailami sa obdarili.
Negatíva sme nemali,
späť by sme sa vrátili.

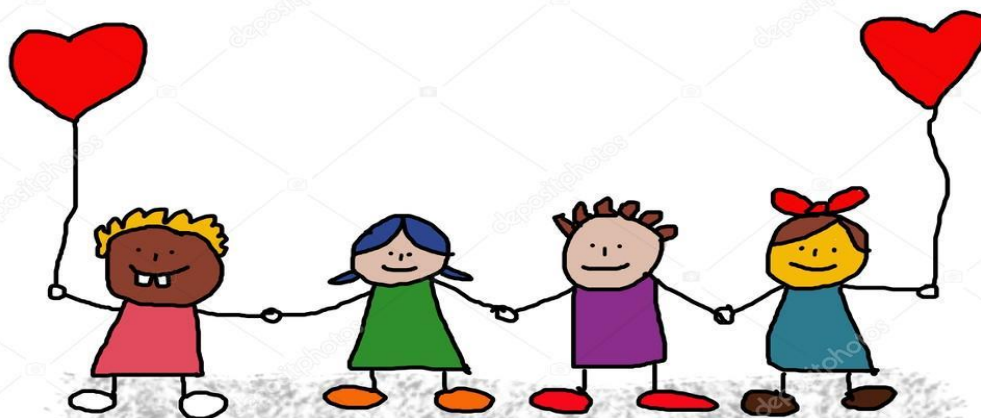
Veľa sme sa s deťmi hrali,
skúsenosti nachytali.

Naše deti sviatok mali,
spolu sme sa pekne hrali.

Úsmevy sme všetci mali,
denne sme sa nimi obdarovali.

O dva roky sme tu zas,
potom budem učiť vás.

V. Kubániová, M. Bunová, L. Kučerová, R. Hlaváč, II.A

Sranda

Na praxi to bola sranda
s detičkami, to je pravda.
Čo sa nám do praxe zíde,
po praxi nás neobíde.

Skúsenosti nové máme
aj s deťmi sa radi hráme.
V školskom klube sranda veľká,
už nás čaká učiteľka.

M. Pekárová, Li Lalíková, II.C

Obava

V školskom klube prax som mala,
prvého dňa som sa bála.
Veľa detí, veľký ruch,
dookola hlučný kruh.

Potom však veľa dobrého bolo,
veľa detského smiechu a radosti mnoho.
Nakoniec aj smútok prišiel,
keď posledný deň nadišiel.

N. Müllerová, La Lalíková, II.C

Stretneme sa zas

Do klubu sme prišli ráno,
detí tam však bolo málo.
Postupne tam všetky prišli,
konečne sme sa spolu zišli.

Užili sme si veľa zábavy,
aj keď sme mali spočiatku obavy.
Bola to veľmi krásna prax,
dúfam, že sa s deťmi stretneme zas.

N. Balážová, K. Jasová, II.C

Na praxi

Na praxi sme dva týždne boli,
veľa zážitkov sme nazbierali.

Radosť z detí, tú sme mali,
mnoho skúseností nám dali.

Dva týždne ubehli ako voda,
málo nám bolo, bola to škoda.

Úlohy sme všetky písali,
no nie vždy sme to zvládali.

N. Hrivnaková, P. Kováčová, II.C

V máji

V máji sme sa všetci pohli
do tej našej malej škôlky.
Pinterest, prípravy, pomôcky
a deti mali rôzne otázky.

Odučili sme, ako sme len mohli,
aby na nás neboli žaloby.

Bolo toho na nás veľa
a trochu oddychu nám treba.

O. Balga, M. Kršáková, L. Bačová, III.A

Naše slovenské škôlky

Ó, tie naše slovenské škôlky,
sú v nich aj milé pani učiteľky.
Striedajúce dni hnevu aj plaču,
daj mi, prosím, dobrú radu.

Mesiac tvrdej driny sme s deťmi mali,
lásku nám napriek všetkému dali.
Do postieľok sa im veru nechcelo,
ich dobro sa do našich srdc navždy zarylo.

D. Hriňová, V. Kékešiová, III.A

Do anglickej škôlky

Opúšťame Slovensko a letíme,
do anglickej škôlky sa tešíme.
Táto škôlka farbami svieti,
je v nej veľa milých detí.

Kreatívne učiteľky a Richard sám
veľa užitočných rád poskytnú nám.
Akvárium, džungľa, hrad,
pod' aj ty sa s nami hraj.

K. Albertová, R. Budáčová, III.A

Vstup do sveta detí

Moja prax sa začala
a ja som sa veľmi bála.
Prvý deň bol veľmi ťažký,
detí bolo až za tašky.

A už ma to nebaví
stále písať prípravy.
Prax mi ale veľa dala,
bola som tam veľmi rada.

M. Pašková, K. Barčíková, III.A

Prax

Na praxi sa mi veľmi páčilo,
do školy sa mi vrátiť nechcelo.
S deťmi deň čo deň sa smiať,
v škole písať, sedieť a počúvať.

Predsa len mesiac v škôlke praxovať,
celý rok by som tomu mohla venovať.
Deti radom menovať, veľa sledovať,
po čase sa v škole znova adaptovať.

V. Ďuráková, III.A

Prax

Báli sme sa nástupu,
s veľkým strachom už sme tu.
Veľa detí na nás „čumí“:
„Čo tu toto dievča robí?“

Zošit učiteľka vyťahuje
a pozorovanie si zapisuje.
Hry, cvičenia a vzdelávačka,
učiť to všetko je pre mňa hračka.

Z. Majorošová, K. Kocherová, III.A

Spomienka

Na prax sme my smelo prišli,
s novými deťmi sme sa zišli.
Zo začiatku poslušné neboli,
myslela som si, že mi už pri zadku horí.

Pani učiteľka ma toho veľa naučila,
do života veľa poradila:
ako s deťmi pracovať
a mladosť si užívať.

V. Ferencová, A. Kelemenová, III.A

Smutné i krásne

Prišiel ten čas, keď došlo na nás
opustiť triedu najkrajších krás.
Bolo to smutné, zároveň krásne,
neviem, čo napísať do tejto básne.

Tá naša prax zmenila nás,
bol to ten čas, čo ovplyvnil nás.
Teraz každý v triede z nás
spomína na tie deti zas a zas.

K. Kelemenová, Ch. Matrtajová, III.A

21. máj

Keď 21. mája bolo,
na súvislú prax nám odbilo.
Tešili sme sa veľmi na deti,
lebo post učiteľky nám sedí.

Naučili sme ich nové veci,
aj keď mali občas zbytočné kecy.
Deň detí sme spolu oslávili,
a tým sme prax ukončili.

A. Findrová, D. Nociarová, III.A

Prax

Zo školy sme odišli,
aby do škôlok sme sa rozišli.
Deti nám radosť robili
a pani učiteľky sem-tam nervy cvičili.

Týždne sa nám míňali,
spomienky na prax, tie zostali.
Po relaxe do školy,
kde zamakať nás nútili.

K. Šašváryová, M. Mazúchová, III.A

Na praxi

Na praxi nám super bolo,
do školy sa nám prísť nechcelo.
S deťmi sme sa stále hrali,
nové hry si vymýšľali.

Pani učiteľky boli milé,
strávili sme tam pekné chvíle.
Učiteľkou byť je mojím snom,
budem s radosťou pomáhať deťom.

A. Nosáľová, K. Šimúnová, III.A

Prax

Naša prax dobrá bola,
všeličo nás naučila.
Naše deti bystré boli,
rady s nami pracovali.

My vieme, že chýbať nám budú,
dúfame, že na nás nezabudnú.
Táto prax nám dala veľa,
do života s ňou vstúpiť treba.

L. Vološčuková, P. Farkašová, III.A

Chcem byť...

Na prax sme sa báli ísť,
plakali sme, keď museli sme odísť.
Deti rady pracovali,
po obede si pospali.

Učiteľkou chcem ja byť,
prípravy si nerobiť.
Spievať, kresliť, tancovať,
to má predsa každý rád.

S. Pušková, N. Kretová, III.A

Mesiac praxe

Mesiac praxe tretiaci mali,
s deťmi si ho užívali.
Učili tam každý deň,
bol to pre nich sen.

Samé hry a učenie,
potom prišlo lúčenie.
Smútok v duši máme,
že tak skoro odchádzame.

Škola nás už naspäť volá,
musíme sa učiť znova.
Kamaráti nás čakajú.
„Už len mesiac!“ volajú.

K. Chmelová, III.A

Prax

Po príchode sme sa báli,
tuctu detí sa vyhýbali.
Učiteľka mala radosť,
že sme prišli s deťmi pomôcť.

Medzi deťmi anjeliky i čerti boli,
my sme všetkých do parády dali.
Niečo sme sa naučili, niečo zahráli,
rozprávku pri odpočinku sme im pekne čítali.

B. Burešová, M. Balážová, III.C

Zážitok

Usmiate tváričky,
všade detský džavot,
nervózne mamičky
počuť až za plot.

Veľa hračiek v triedach,
na ktoré sa tešíme,
celý dvor je ako v kriedach,
od ktorých sa zašpiníme.

S. Bystrianská, S. Paprnáková, III.C

Prax

Na praxi sú deti zlaté,
pracujú s ňa včielky malé.
Vždy sa spolu pekne hrali,
nás-pani učiteľky- počúvali.

Literárna, hudobná, ba aj matematika,
výtvarná, telesná či grafomotorika.
Nakoniec sme všetko zvládli,
deti k usilovnosti sme viedli.

S. Jendreková, K. Becherová, III.C

Prax

Spočiatku to nebolo vôbec také ľahké,
po čase sme zistili: nie je to nič ťažké.

S deťmi robiť sranda je,
prípravy si písať žart nie je.

Po mesiaci únavy i trápenia odchádzame,
na tie štople malé v dobrom spomíname.

A keď sme po praxi do školy prišli,
na stôl nám písomky okamžite „šibli“.

M. Buzalka, D. Kokavcová, III.C

Škoda

Keď sa nám prax začala,
vstávať som skôr musela.
Zaťat' zuby, veď to vieš,
na deti byť dobrá tiež.

Prax nám prešla ako voda,
to je ale veľká škoda.
V škole už zas sedíme,
už len rok, to zvládneme.

Z. Hrnčiarová, V. Budáčová, III.C

Zdroj: internet

V ZOO

(básne z exkurzie v ZOO)

Slová, ktoré museli byť „zakomponované do básničiek“ - Kötelező szavak:
napsütés (időjárás), autóbusz, ázsiai tigris, ebéd, műköröm

Zdroj: internet

Az állatkertben

Autóbusszal érkeztünk,
napsütést is éreztünk.
Ebédelni később fogunk,
inkább ázsiai tigriseket látunk.
És ha ezt így meggondoljuk,
műkörmünket hanyagoljuk.

Az ázsiai tigris

„Elindultunk napsütésben,
műkörmösnél voltam éppen.
Az autóbusz jött időben.
Az ázsiai tigris érdekében,
csirkehús volt az ebédben.“

Egy szép nap

Napsütötte reggelre ébredtem ma,
autóbusszal jöttem a nagy látványosságba.
Ázsiai tigrist is láttam, együtt sok mással,
ebéd után leesett a műkörmöm,
kár, hogy más is látta.

Állatkert Budapest

Ha jó az időjárás, autóbuszba szállunk,
Eljutunk az állatkertbe, ahol ázsiai tigrist is látunk.
Finom ebéd vár ránk, műkörmö-szalon helyett,
A tanárnők ránk szólnak: az ebéd lehet leves!

ZOO

Autóbusszal megjöttünk,
rossz időjárásba érkeztünk.
Ebédből nincs hiány,
az ázsiai tigris ordibál!

(Szerzők: az **I.D** és a **II.D** leányai)

Leto

Žiaci PaSA kričia:
„Teplé dni sa blížia!“
Posledné testy a skúšania,
prešiel zas rok mučenia.

Leto už je späť,
na šatách je kvet.
Teplo je už hrozná,
telá svietia v bronz.

Všetci sa už tešíme,
po vode tiež túžime.
Posledných pár strán učiva,
dobré známky som si zaslúžila.

Vysvedčenie už je tu,
posledný deň v školskom roku.
Pekné leto všetci majte,
teplé dni si užívajte!

K. Chmelová, III.A

Názov: Almanach Fénix X

Zodpovedný redaktor: Mgr. Eva Štefancová

Jazyková úprava: Mgr. Eva Štefancová

Prispievatelia: I.A – M.Strehovská;

dievčatá z I.D a II.D;

II.A – A.Úradníková, M.Bunová, V.Kubániová, L.Kučerová, R.Hlaváč;

II.B – P.Halák, P.Babiaková, N.Kováčová, N.Ragačová, Z.Kapičáková,

S.Veselková, T.Gažúrová, N.Csóriová, N.Tózsza, R.Varga,

D.Mirgová, M.Stieranková, E.Csomósová, I.Kelemenová,

S.Vanzalová, V.Sojková, D.Szepesyová, A.Hogová;

II.C – L.Oravcová, D.Zvarová, S.Sokolová, M.Suchánsky, E.Ulická,

K.Melicherčíková, K.Oravcová, N.Sláviková, M.Pekárová,

Li Ľalíková, N.Müllerová, La Ľalíková, N.Balážová, K.Jasová,

N.Hrivnaková, P.Kováčová;

III.A- K.Chmelová, O.Balga, M.Kršáková, L.Bačová, D.Hriňová,

V.Kékešiová, K.Albertová, R.Budáčová, M.Pašková, K.Barcíková,

V.Ďuráková, Z.Majorošová, K.Kocherová, V.Ferencová,

A.Kelemenová, K.Kelemenová, Ch.Matrtajová, D.Nociarová,

A.Findrová, K.Šašváryová, M.Mazúchová, B.Nosáľová,

K.Šimúnová, L.Vološčuková, P.Farkašová, S.Pušková, N.Kretová;

III.C- B.Burešová, M.Balážová, S.Bystrianská, S.Paprnáková,

S.Jendreková, K.Becherová, M.Buzalka, D.Kokavcová,

V.Budáčová, Z.Hrnčiarová.

Rok vydania: 2018-06-22

Náklad: 20 kusov

Rozsah: 32 strán

Pre vnútornú potrebu PaSA v Lučenci